

der venter mere end 3 måneder. Det vil jeg gerne bede om et svar på.

Kl. 14.00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Alle taler om forsikringer på nær mig selv. Jeg er ikke optaget af forsikringer. Jeg er optaget af at give kommunerne en konkret adgang til konkret at gå ind og veksle passive penge til aktive penge. Det er det, jeg er optaget af.

Det er rigtigt, at ca. 93 pct. kommer til behandling inden for de første 3 måneder. Det er et procenttal, der er regnet ud efter de totale patientmængder, der passerer igennem de danske sygehuse inklusive akutpatienterne. Jeg indrømmer, at jeg har kritiseret den tidligere regering, men jeg har dog aldrig påstået, at man ikke umiddelbart kom på sygehuset, hvis man f.eks. faldt om med et hjerteslag. Det er rigtigt, at det gjorde man også under den tidligere regering, og det vil man fortsat gøre, og på den måde indgår alle akutte hjerteslag i en positiv statistik.

Det afgørende er, hvor mange der venter af dem, der potentielt kan vente, og det er faktisk noget, der ligner 30 pct.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu kan jeg forstå, at sundhedsministeren ikke selv er optaget af private sygeforsikringer, men dog vil give hjemmel til, at f.eks. en kommune kan gå ud og tegne en privat sygeforsikring på sine borgere.

Det har sundhedsministeren dog ikke de store forventninger om, siger han, til trods for at flere borgmestre allerede har udtalt et ønske om dette – især ønsker de, at folk kan blive behandlet inden for 14 dage i stedet for inden for de 2 måneder, som regeringen nu lover.

Vil sundhedsministeren på den baggrund afvise eller bekræfte, at hvis bare 100.000 kommuner ønsker at benytte sig af muligheden for at tegne private sygeforsikringer, så vil det betyde, at private klinikker og sygehuse vil tiltrække endnu mere sundhedspersonale fra det offentlige, og at det måske vil betyde, at man i sidste ende ikke kan leve op til regeringens eget ønske om, at man kan nedbringe ventetiderne til 2 måneder snarest muligt?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke kunne afvise, at hvis der virkelig var 100.000 kommuner, der kastede sig ud i pro-

jektet, så ville det have en betydning for rekrutteringen. Men da jeg går ud fra, at det var en talefejl, skal jeg besvare spørgsmålet med et nej.

Det hviler på den lidt mærkelige tanke, at man kun kan få dét ud af systemerne, man nu engang får. Denne her regeringsdannelse er jo i sig selv et eksempel på, at man med færre ministre løser de samme arbejdsopgaver, som blev løst før, og sådan er det jo også i sygehusektoren: Hvor meget, man kan få fra hånden, afhænger helt af, hvordan man tilrettelægger sin arbejdsdag.

Så vil jeg gerne sige til fru Hæstorp Andersen, at sigtet med det lovforslag, jeg arbejder på at fremsætte, er konkret, som jeg har sagt det nogle gange, at gøre passive penge aktive. Det skaber også umiddelbart muligheden for, at kommuner i stedet kan vælge forsikringsordninger, men det er der ikke økonomi i, og derfor vil kommunerne ikke – forudsat jeg – gøre brug af den mulighed.

Klaus Hækkerup (S):

Man fristes jo til at spørge: Hvorfor skal lovforslaget så overhovedet fremsættes, hvis regeringen kan forudse, at ingen kommuner vil gøre brug af det?

Og dernæst: Når regeringen, når indenrigs- og sundhedsministeren selv siger, at det kommunale forsikringsvalg skal være tidsbegrænset, så vil jeg godt spørge: Hvad vil der stå i lovforslaget om, hvornår kommunernes adgang til at tegne privat forsikring bortfalder? Det er to konkrete spørgsmål.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke hverken min eller regeringens intention, at den frihedsgrad, vi ønsker at give kommunerne til at bruge de penge, som er opkrævet, på at gøre folk raske og hjælpe dem videre i livet fremfor bare at fastholde dem på passiv forsørgelse, skal være en tidsbegrænset mulighed. Det er ikke vores udgangspunkt.

Det, jeg har sagt til dagspressen, er, at hvis der er en ængstelighed i forhold til at give denne frihedsgrad, så er jeg selvfølgelig indstillet på, at man laver en solnedgangsklausul i den her lovgivning, sådan at den virker et år eller to, hvorefter man reviderer den.

Det er det, jeg har sagt. Det er ikke et udtryk for, at det er et ønske, jeg har om, at det skal være en tidsbegrænset frihedsgrad. Jeg synes